

huus i Kjøbenhavn; derefter slog man dog endnu yderligere af, saaat man nu vel med Dyrtidstillæg kunde regne alene for Kjøbenhavns Bedkommende en Udgift af 50,000 Rd. strax og 4,000 Rd. aartlig, og han spurgte da, om Noget vilde være, saa affindig endog at tænke paa at gaae ind paa Sligt. Endnu igaar henviste den ærede Rigsdagsmand til denne Bemærkning. Det synes, at han antog, at han maatte have sagt Noget, som var af ganske særdeles Betydning. Jeg maa tilstaae, at jeg ved at overveie Spørgsmaalet om Prøvers Afslæggelse ogsaa har spurgt mig selv: hvorledes skal Prøven afslægges; men jeg slap overordentlig let fra at besvare det. Der er intet Punkt, der har været mig saa let at faae besvaret som dette. Jeg tog nemlig den ærede Rigsdagsmands eget Forslag for mig, og jeg fandt deri en § 38, der har til Overskrift: Svendepreven, og i denne Paragraph bestemmes Dpretellen af Prøver efter Regler, som af Kongen nærmere bestemmes. (Den ærede Rigsdagsmand talte igaar om det Urimelige i, at man vilde „læsse Ordningen af Prøverne over paa Kongen“; men her har han jo selv „læsset“ den over paa Kongen). Jeg besvarede da Spørgsmaalet paa den Måde, at de nye Prøver måae afslægges paa selv samme Måde som de Prøver, den ærede Rigsdagsmand omtaler i § 38, og det Apparat, som han behøver til disse Prøver, vil han ogsaa behøve til de andre. Skal man der have den polytechniske Lærestalt med, saa kan man ogsaa behøve den paa det andet Sted, og er den ikke fornøden i det ene Tilfælde, saa vil den heller ikke være fornøden i det andet Tilfælde. Iøvrigt skal jeg henvise den ærede Rigsdagsmand til Motiverne, jeg er overbevist om, at deri vil denne Sag findes grundigt behandlet. I det Lovudkast, som er forelagt af Regjeringen, finder jeg ogsaa en § 26,

som stemmer med den nævnte § 38, og jeg er overbevist om, at naar den ærede Minister ikke har taget i Betænkning at foreslaae en Lovbestemmelse, hvori det, for at jeg skal citere den ærede Ordfører, „læsses“ paa Kongen at ordne Prøvernes Afslæggelse, saa vil Ministeren ogsaa vide at tage sin Andpart af Byrden paa sig. Denne Sag troer jeg altsaa, at man slipper let fra.

En anden æret Rigsdagsmand har stræbt ved statistiske Oplysninger at bidrage til at klare Sagen, og jeg skal saa meget mere føle mig opfordret til at gaae ind paa en nøiere Undersøgelse deraf, som ogsaa den sidste ærede Taler henviste til statistiske Data og bemærkede, at de ikke vare vel sete; idetmindste ikke af alle Medlemmer her i Salen. Det er den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimstads), som i saa Henseende belærte os. Han stræbte at klare det her omhandlede Forhold ved at see hen hovedsagelig til de preussiske Forhold, men dernæst ogsaa til andre tydske Staters Forhold. Han indledede sin Betragtning af denne Sag med den Bemærkning, at det, han her vilde omtale, var Tal, og, sagde han: „dem kan man ikke slaae af Marken, det er en Umulighed.“ Det kunde synes ganske haabløst at ville indlade sig paa en nøiere Undersøgelse deraf, mulig med den Hensigt at imødegaae dem, da det forud er erklæret, at man ikke kunde slaae dem af Marken; imidlertid troer jeg dog, at der lader sig se Et og Andet med Hensyn til disse Talstørrelser, som muligviis kunde, idetmindste i en vis Grad, svække deres Betydning. For det Første vil den ærede Rigsdagsmand vistnok ikke fordrø, at ethvert Tal, han opgiver, skulde være uimodsigeligt. I ethvert Tilfælde vil han vistnok indrømme, at den Fordring maa gjøres, at disse Talstørrelser ere nøiagtige.